13/05/2024

Бесједа Владике дизелдорфског Григорија у Острогу на празник Светог Василија Острошког

Драга браћо и сестре,

Налазимо се данас пред једном од највећих светиња, а за многе она је и највећа пред којом сте икада били. Некада давно, као дјечак, стајао сам ту, са вама, и дивио се овој светињи не разумијевајући много тога. Данас, након много година, стојећи овдје, пред вама, покушавам да разумијем зашто је она толико важна и зашто је тако снажно укоријењена међу нама. Чини ми се да сада знам одговор. Наиме, ово свето мјесто наликује оним светим мјестима из којих извиру сва друга. Ова пећина, драга браћо и сестре, личи на ону витлејемску пећину; овај свети гроб, у којем почивају мошти Светог Василија, личи на онај гроб који је Јосиф Ариматејац поклонио да се у њега сахрани распети Господ Исус Христос. Ова пећина, ово мјесто подјсећају ме на оно што најчешће заборављамо: подсјећају на скромност, на смирење, али и на чињеницу да је из гроба засијала свјетлост, да је Бог смрћу уништио смрт и да ћемо тај догађај славити да скончања вијека, када ће та свјетлост засијати

и у нашим срцима, која, нажалост, пречесто бивају као хладна и пуста пећина.

Драги браћо и сестре, свако од нас је, свјесно или несвјесно, у знању или у незнању, данас овдје дошао зато што је боготражитељ. А шта ви овдје тражите, да ли сте поставили себи то питање? Шта ви желите? Желите, заправо, живот. Овдје сте дошли, драги и побожни народе, да то добијете и понесете са собом. И немојте мислити да је то што треба одавде да понесете нешто што се може захватити, што се може узети, отргнути, купити, нешто што се може извагати или измјерити. Овдје сте дошли да примите управо свјетлост. Свјетлост је, дакле, нешто што се не може отргнути, откинути и понијети у торби. Свјетлост се само може примити, а за свјетлост, да бисмо је примили, морамо се припремити.

Зато је, браћо и сестре, наш долазак пред светињу увијек напор да примимо свјетлост. Да примимо свјетлост која је засијала из гроба, из гроба Христовог, јер је ту свјетлост – најприје у своје срце, а потом и у ову пећину – донио Свети Василије. И ви сте, иако можда тога нисте свјесни, овдје дошли да примите свјетлост, да је похраните у своја срца која треба да засијају том свјетлошћу, а затим ће од те свјетлости засијати ваша лица и ваше руке, ваши кораци и ваша дјела. Зато смо данас овдје сви, браћо и сестре.

Ми смо се данас сабрали у покајању и у радости славе Васкрсења Христовог. Дошли смо носећи своја тијела, своје унутрашње муке, своје болести и болове, своје патње и бриге. Дошли смо да тражимо исцјељење, дошли смо да тражимо оздрављење. И као што каже пјесма приликом Преображења Господњег: ученици су примили оне нетварне свјетлости колико су могли. Зато и ви данас отворите своја срца, своју душу, своје умове, своје биће како бисте примили свјетлост. И понесите прегршт те свјетлости у свијет, јер је свјетлост ту не да би се стављала под суд, него да би се ставила у свијећњак да свијетли свима који су у тами, јер Свјетлост засвијетли у тами и тама је не обузе.

И зато, драга браћо и сестре, ако се догоди, милошћу Божијом, да нас данас посјети свјетлост која у тами ове пећине свијетли, која свијетли у тами ове горе, која свијетли у тами цијелога свијета, онда ће наше болести, све наше немоћи и наше слабости биће исцијељене. Зато са страхом Божијим, вјером и љубављу приступајте и отворите срца своја за свјетлост Христову, за свјетлост Христовог ученика, сљедбеника, за христоносног, богоносног оца нашег Светог Василија, и уселиће се у ваша срца свјетлост, а са њоме ће доћи и радост живота, радост исцјељења и радост спасења.

Нека нам свима данашњи празник буде на радост, окрепљење и исцјељење! Амин!

mitropolija.com